

Kære alle.

Det er nu blevet tid til den 3. juleepistel fra familien Juel Enemærke...

1999 startede for os på en gang kaotisk og behageligt. Kaotisk fordi jeg læste til eksamen på højtryk i to matematikkurser sammen med Søren, hvor vi nærmest på skift boede hos hinanden i tide og utide. Det havde Valdemar noget svært ved at finde ud af, men han er da overlevet... Behageligt fordi vi kort tid inde i januar fik besked om, at Rasmus havde fået sit Ph.D. stipendium. Det første år finansieret af fakultetet og de sidste to af midler udefra universitetets mure. Vi var meget lettede over at vide, at vi nu kan blive boende i Skæring i hvert fald i 3 år endnu, og det er da endog meget sandsynligt, at jeg også kan blive kandidat, inden vi engang skal herfra.....

Efter endt eksamenslæsning startede mit forårssemester så med forberedelse til den afsluttende musikhistorieeksamen, som jeg havde fået flyttet til slutningen af maj i stedet for juni – af hensyn til den voksende mave. Merete og jeg var efter lodtrækning blandt vore emner til eksamen i Åh Abe!-børnemusikken. Vi holdt en tilfredsstillende forelæsning og havde begge en god oplevelse af at arbejde med stoffet og hinanden. Lykkeligvis for mig er denne børnemusikalske niche også mit specialeemne, hvorfor jeg så småt allerede anser mig selv som værende godt i gang med specialet. På matematik var forårets eneste aktivitet at være medhjælper på en udstilling om fysik og musik på Steno Museet.

Rasmus arbejdede på livet løs i laboratoriet i løbet af foråret – og et par artikler er det da også blevet til fra ham og de to vejledere, Kim og Troels. De er også blevet citeret flere gange siden, så de er havnet i den rigtige halvdel, som de selv siger. Desværre for de amerikanere, der har citeret artiklen, er der nu udbrudt "åben forskerkrig", idet amerikanerne for det første ikke har fulgt de uskrevne etiske forskningsregler og for det andet tager grusomt fejl! Altså set fra århusianernes synspunkt.... Det korte af det lange er, at Rasmus og en medstuderende arbejder i noget nær døgn drift her op mod jul for at de kan få den næste artikel i trykken i dette årtusinde.

Valdemars forår gik med at nyde vuggestuen og blive bedre til alting – specielt at tale og at efterabe. Således kunne man det meste af foråret på vores telefonsvarer høre ham sige forskellige dyrelyde. Han forstod selvfølgelig ikke, hvad der var på vej i mors mave, men han syntes, at det var skægt at ringe "ding dong lillebror" på mors navle, der vendte udad. Resultatet af det var, at han sagde "brorlille sove", da Vitus endelig kom ud.

For ud det kom han! Vi må jo nok sige, at hvis der er en enkeltstående begivenhed i 1999, vi vil huske på, så er det, da Vitus blev født i lyskrydset Grenåvej/Viengevej hin morgen i juni! Vi tænker på det, hver gang vi kører forbi, og Valdemar kan så småt begynde at kende krydset: "Vitus' kryds". Alt gik jo godt, og jordemødrene har bedt os overveje hjemmefødsel næste gang... Vitus har gudskelov sat farten en hel del ned siden – han sover og spiser og tager tingene, som de kommer.

Sommeren gik endnu engang med at besøge velvillige forældre i sommerhuse – i år hele 5 uger i det dejlige sommervej. Vi tror, at den totale udeblivelse af jalousi mellem brødre kan tilskrives denne vidunderlige ferie, hvor der hele tiden var en eller anden som man kunne få opmærksomhed fra. Da vi kom tilbage til hverdagen, var Vitus 2 måneder, og så havde han jo nærmest altid været her... I august fik vi også nye naboer, Anne og Anne. Pigerne sætter vi uendelig stor pris på – vi har bl.a. madklub hver mandag på skift hos hinanden (den startede som en Robinson-klub...). Babyalarmens signal går meget fint gennem væggen! Anne har netop d. 15. december født deres lille datter, Kirstine, så dels kommer der en fin legekammerat til Vitus og Valdemar, og dels kan vi i foråret få gengældt nogle af alle de barnepigetjenester, vi har gjort brug af, siden de flyttede ind!

Valdemar foretog nogle kvantespring, der ville noget, sommeren over. Det startede med farverne og gik over tal til at synge. Han har brugt efteråret til at blive bedre til det hele og har som noget nyt kastet sig over bogstaver og ord. Med mormorens velsignelse har han fået lavet nogle ordkort, som han engang imellem går og hygger sig med.

Vitus ligner på alle områder sin storebror og tager den stadig med ro. Bevares – han kan da holde hovedet selv, og han kan da trille rundt, men det er da overhovedet ikke hver dag, at han lige gider! Tilsyneladende har han lidt mere temperament end Valdemar havde som baby, men det er nok bare fordi at der var et æg med ved skabelsen denne gang?

Rasmus' efterår har som allerede nævnt været hektisk med artikelskrivning. Desuden har han været instruktør og har selv fulgt et par småkurser, som han netop har fået godkendt. Han skal aflevere sit Del A-projekt d. 14. januar og til eksamen 4. februar, så den travle studietilværelse, han har ført de sidste par måneder, er langt fra slut.

Mit efterår er gået alt for hurtigt! Jeg fungerer som familiens ankermand og tager en stor del af tønnen med at aflevere og hente og alt det andet... En arbejdsdag i studiesammenhæng er derfor ikke særligt lang, men jeg hænger i så godt jeg kan og har hovedet sprængfyldt af ideer og løse ender. Vitus kan først få plads i Valdemars vuggestue til sommer, så jeg

får først vejledning til september. Det synes jeg, der er meget længe til! Men jeg knokler stille og roligt videre, og så må jeg jo tage ind på musik og spørge en venlig sjæl om et godt råd, hvis det kniber...

Jeg (og for tiden også Vitus) synger stadig med stort velbehag i Akademisk Kor Århus. Jeg måtte med tårer løbende ned ad kinderne vinke farvel til koret, da de i august drog på rejse til Italien uden mig (og Vitus), men der har heldigvis været en anden stor begivenhed på korfronten. Vi indspillede i maj og juni måned vores 3. cd "Der er noget i luften...", som er en dejlig jule-cd med Povl Dissing som solist på 8 sange. Jeg blev godt nok syg, da kortingene skulle indspilles, men da Dissing-sangene skulle i kassen var jeg rask og klar. Desværre var det nøjagtigt den dag, Vitus besluttede sig for at føde sig selv, så jeg gik glip af det hele! Heldigvis var der dog en intro til Glade Jul, der skulle tages om, så til en korprøve i september lykkedes det mig at deltage i indsyngningen af de 4 takter. Ved samme lejlighed fik jeg lov til at lægge en toptone på slutakkorden i Julen har bragt velsignet bud, så jeg er faktisk med på hele 2 numre på cd'en!!! Vi har netop holdt 3 koncerter for ca. 1000 mennesker med tilfredsstillende succes og meget flotte anmeldelser, og cd'en har på 1 måned solgt ca. 2500 eksemplarer, så vi er meget stolte.

Vi skal holde jul i Nørresundby med mine forældre som de ældste. Det bliver helt underligt for første gang at skulle deltage i en juleaften uden nogle "olde-bedster", men vi ser formentlig dem alle i løbet af julen alligevel. Rasmus må desværre tilbage på sin pind mellem jul og nytår, så jeg tager alene til Bukkerup med drengene og slapper af. Nytårsaften skal vi holde hjemme. Vores traditionsrige nytårsaften med Christian, Lone og Magnus bliver i år udvidet med indtil flere årtusindeskifts-husvilde stakler. Anne, Anne og Kirstine skal deltage i festlighederne, og Lones søster har på eget ansvar fået adgangspas, selvom hun ikke har børn. Vi tænker på at gå ned til vandet og have første parket til alle de dyre raketter inde på feddet, hvis vejret (og ungerne) er til det.

Til foråret skal Vitus og Valdemar vokse og lege, jeg skal forsøge at skrive speciale og Rasmus skal 2-3 måneder til Dortmund for at studere nye målemetoder. Han tager formentligt afsted ca. 1. marts, så alle er meget velkomne i Skæring i foråret såvel for en enkelt aften som kok eller på weekend for at aflaste og opmuntre os alle 3!!!

Glædelig jul til jer alle og et godt 2000!

Kærlig hilsen
Ene markerne

